

Vlăstarul

Nr. 16, martie 2014

Publicație a Instituției Publice Liceul Teoretic “Spiru Haret”

– Veriga de legătură –

Careul

Haretiștii au fost întâmpinați la acest început de an de niște clovni, cât se poate de amuzanți, dar care au dat de înțeles elevilor că vara a luat sfârșit și că a sosit ora responsabilităților, a efortului consistent și a reușitelor meritate. După ce oaspeții solemnității și domnul Victor Ambroci, directorul Liceului, le-au urât să fie cât mai buni în noul an, elevii au avut parte de o surpriză muzicală din partea tinerei trupe „Veriga”, ai cărei membri au fost și ei pînă nu demult elevi. Astfel, încărcăți de energie și entuziasm, învățăceii au început noul an, un nou proces serios de cunoaștere și de formare personală.

Valeria Babără

– Editorial –

Un nou început

Probabil că mulți din cei care citesc acum acest articol nu-și mai amintesc cum arăta ultimul număr al ziarului “Vlăstarul”, apărut în octombrie 2012. Am făcut o pauză cam lungă, pe care nu o mai puteam justifica. Se spune: “Contează calitatea, nu cantitatea.” E drept, dar dacă am fi încercat să creăm o publicație în afara liceului și am fi apărut la fel de des ca acum, niciun cititor n-ar mai fi ținut cont de „calitățile” acesteia și ar fi dat-o rapid uitării. Astfel, după ce am tot profitat de răbdarea cititorilor noștri, am decis că nu ne mai putem permite niciun fel de întârzieri.

În noul număr ne-am dorit schimbări de “look” radicale, dar numai cititorii pot să evalueze cât de majore sau minore au fost acestea. Sper, totuși, că am reușit să aducem noutate și prospețime (mă refer nu numai la mirosul proaspăt al hirtiei tipografice). Ca debutantă în postura de redactor-șef al ziarului, am vrut să schimb totul în doi timpi și trei mișcări, luînd ca model publicațiile școlare britanice și americane. Nu știu ce părere ar avea despre intențiile mele redactorii acestor ziare, dar dacă elevii din “Spiru Haret” vor reuși să transforme editarea *Vlăstarului* într-o tradiție pe care să o urmeze cu responsabilitate, peste cîțiva ani această publicație ar putea deveni populară și i-ar putea convinge și pe elevii din alte instituții școlare să creeze o redacție în cadrul școlilor în care învață. Avem proiecte mărețe!

Cît despre membrii actuali ai redacției *Vlăstarului*, îmi este greu să rezum părerile pe care le am despre fiecare dintre aceștia în doar cîteva propoziții. Mi-a fost greu să găsesc oamenii potriviți, pentru că vroiam să creez o echipă per-

fectă: toți trebuiau să fie inteligenți, responsabili, entuziaști, sociabili etc. Pînă la urmă, am reușit să găsesc persoanele potrivite, dar munca noastră asupra ziarului nu ar fi fost la fel de interesantă și plăcută fără o anumită doză de imprevizibilitate și mister. Vreau să îi laud pe colegii mei „de breaslă”, măcar și pentru a nu fi învinuită că am scris numai despre mine în editorial. Le mulțumesc pentru răbdarea cu care mi-au suportat mesajele zilnice despre „termeni și condiții”, la început timide și tot mai tiranice spre sfârșit. A fost o experiență pe care sper că ar vrea să o re trăiască cu bucurie!

Prin publicarea nr.16 al *Vlăstarului*, am vrut să demonstrăm că în Liceul Teoretic “Spiru Haret” se întîmplă lucruri noi, experiențe necesare pentru copiii în formare și că aceste lucruri nu s-au produs din senin. Totul se datorează profesorilor și Asociației Obștești, care vor să ne ofere un viitor mai bun. Profesorii și părinții noștri vor să facem ceea ce ne place și ne-ar putea folosi pe viitor. Drept dovadă, acest ziar.

Existența unei publicații într-o școală și, cu atît mai mult, a unui site, asigură informarea elevilor și toate condițiile pentru dezvoltare și creștere. “Spiru Haret” este liceul care a reușit să cultive în noi gustul tradițiilor, cum ar fi Caravana Crăciunului, Festivalul Chitarelor și, de ce nu, publicația *Vlăstarul*.

Dacă veți citi acest ziar din scoarță-n scoarță, veți observa că am ținut cont de gusturile cititorilor noștri, fie elevi, fie profesori, fie părinți. Aici veți găsi de toate: evenimente, noutăți, interviuri, recomandări, scrisori, articole despre somitățile care ne-au vizitat și care ne-au arătat ce înseamnă să fii și cum poți să devii un om de succes.

Scopul principal pe care l-a urmărit redacția ziarului *Vlăstarul* a fost, în primul rînd, să corespundem așteptărilor cititorilor noștri. Totodată, am vrut să le reamintim elevilor de la „Spiru Haret” cum arată un ziar tipărit, să le atragem atenția asupra evenimentelor care au loc în liceu și să-i îndemnăm să contribuie cu texte interesante la apariția *Vlăstarului*. Nu înainte de a afla însă și opinia lor despre publicație.

Lectură plăcută!

Nica Ciubotaru

DIN CUPRINS:

Eugen Cioclea. In Memoriam

de Mariana Jitari

2

Maia Sandu și reforma învățămîntului

de Dan Mocanu

3

Festivalul chitarelor

de Valeria Babără

3

Octavian Țicu la Academia Succesului

de Adrian Bratu

4

Victor Ambroci despre proiectul Media TV

interviu de Cătălina Beiu

5

Noul Senat

în dialog cu Adrian Bratu

6

Moda azi

de Simona Patricia Podoleanu

8

– In Memoriam –

Eugen Cioclea nu vrea să fie poet – el este!

Poezia a fost dintotdeauna pentru mine un zmeu de hîrtie. Poate pentru că n-am avut niciodată în copilărie un zmeu multicolor, după care să alerg cu respirația tăiată, călcînd prin străchini cu ochii în cer.

Această lipsă mi-a umplut-o mai tîrziu poezia. La fel de strașnică, de multicoloră, legată de noi prin firul invizibil, necontrolată decît de ceva mai sus de fire, ea mă face să uit de pămînt și să sfredelesc cu ochii depărtările. Nu că aș fi o sentimentală, dar cu mine, cititorul, se produce o chimie inexplicabilă. Sînt sigură că ați simțit și voi la fel, măcar o dată, măcar în raport cu unul dintre poeți! Ca și în jocul cu zmeul de hîr-

tie, datoria noastră este să ținem strîns sfoara și să n-o lăsăm să se încâlcească în zbor printre crengi și alte obstacole. În rest, vîntul prielnic își va face treaba! Poezia ne va purta singură prin labirint. Pentru că sublimul ei ne desprinde de lucruri și oameni, depășește regulile accesibile creierului nostru, nu mai rezistă niciunei teoreme sau formule, iar încercarea de a o traduce pare de multe ori criminală. Îmi dau seama cîtă dreptate avea Emil Cioran cînd spunea că poezia este o condiție intermediară între om și Dumnezeu.

Poetul Eugen Cioclea e o confirmare a respectivei ipostaze. Un gest de supra-om îmi pare demnitatea și refuzul de a

nu sta domol la masa mai marilor zilei, curajul de a-și păstra în orice clipă șira spinării dreaptă, nedorința de a trăi din mila opiniei comune. Nici nu vreau să mă gîndesc la biografia poetului, care deschide solemn orice studiu școlar. Pentru mine și pentru voi, sper să fie importantă afirmația: ”Itinerarul meu literar începe cu toate variantele cunoscute sau necunoscute ale *Mioriței* la care am lucrat în anonim”.

Un mare anonim, mai străin acasă ca oriunde, Eugen Cioclea debordează de singurătate. Poate de aici se trage caleidoscopul afectiv al poeziei pe care a scris-o: dragoste, tristețe, supărare, nostalgie... Căci, vorba poetului, chiar dacă

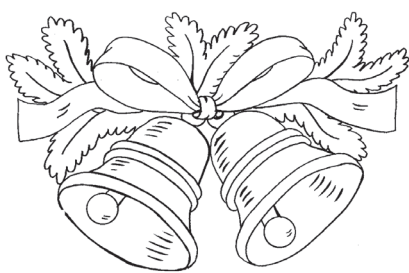
șoimii nu planează-n grup, în veci integră țara li se-arată.

Moștenitor al călcîiului lui Ahile, a plecat totuși – frumos și încă tînăr – de parcă noi am fi fost cei care am scăpat sfoara din mînă, iar el abia de aștepta să treacă Stixul, chemat de steaua maternă de peste mări.

În fiecare zi rămîne cîte-un loc gol printre noi și nu-l mai umple nimeni.

Eugen Cioclea este golul cel mai resimțit din poezia de astăzi!

Mariana Jitari,
profesor de română

E seară. Probabil, o banală seară de decembrie, relativ sumbră și considerabil monotonă. Centrul orașului este împinzit de luminițele ce tipă a sărbătoare. Totuși, străbat licărirea lor grăbită, cu cîteva sacoșe ce îmi împiedică pașii. Accelerez spre scara liceului. Mă simt solicitată. În ciuda serii tîrzii, luminile etajului strălucesc ferm, ca vitrina magazinelor pariziene. Intrînd, îmi dau seama că analogia cu un magazin este absolut rezonabilă. Sunt înconjurată de zeci de cutii care îmi blochează calea. Au fost sortate după categorii și aranjate atent. Sacoșele mi-au fost smucite din mîini și conținutul lor se repartizează după cuviință. Nu am avut decît cîteva cutii cu creioane, niște carioci și alte chestii viu colorate.

Intră cineva la fel de dezorientat ca și mine acum cîteva clipe, ținînd în mîini cutii cu ciocolată și fructe. Distribuirea celor cîteva sute de cadouri a transformat sala de clasă într-un adevărat atelier de muncă. Mai apoi, acestea au fost legate cu panglici colorate și lăsate în colțul sălii. Plecasem.

A doua zi, dis-de-diminează, ajung la liceu și-mi observ colegii ducînd

grăbit cutiile în taxiul ce așteaptă în fața liceului. Locuri pentru pasageri nu mai erau și nu se mai vedea nimeni din spațele pungilor pe care le țineau în brațe. Traseul nu mi s-a părut îndelungat. Eram extrem de entuziasmată, la fel ca și ceilalți colegi. Ajunsesem în fața unei clădiri gri (Școala-internat din s. Popeasca, Ștefan-Vodă), în jurul căreia stăteau cîțiva copii care se opriseră din joacă și ne priveau mirați. Am coborît puțin timizi și, probabil, confuzi. Am fost conduși într-o sală unde urmau să se desfășoare atelierele artistice planificate. Prin geam puteam urmări privirile copiilor care așteptau nerăbdători să ni se alăture. Erau atrași de rechizitele și cărțile multicolore pe care le căraserăm în ajun prin centrul capitalei. Au intrat speriați, dar au luat loc rapid în jurul hăreștilor. În scurt timp, toți au fost instruiți despre surpriza pe care urma să i-o facem lui Moș Crăciun, costumul căruia era ascuns

într-o cutie ce nu atrăgea prea multă atenție. Copiii, începînd cu cei mai mici și pînă la cei de-o vîrstă cu noi, și-au găsit o ocu-

pație pe plac. Răsunau colinde, se dansa vals și se juca șah. Eu, regizorul principal, pregăteam „trupa” de elevi pentru spectacolul dedicat Moșului. Am avut plăcerea să lucrez cu cei mai buni „actori”. Am avut un protagonist demn de aplaudat în picioare, aplauze pe care le-a și primit mai apoi, vădit emoționat, în plină scenă.

Copiii din orfelinat au avut ocazia să își demonstreze talentele în fața publicului. Totuși, punctul culminant s-a produs atunci cînd Moșul și-a deschis sacul. Toți au rămas mulțumiți și plini de emoții pozitive. Am fost petrecuți cu mult drag. Această vizită nu a adus bucurie numai copiilor din orfelinat, ci și hăreștilor, care au plecat împliniți și împăcați, deoarece au putut dărui o bucăciță de suflet celor care nu au avut parte de căldura unei familii în ajun de Crăciun. Ei au oferit lumină sufletească și se pot mîndri de efortul depus pentru a crea o adevărată sărbătoare. Nu mă îndoiesc că această frumoasă tradiție va avea continuitate, deoarece bunătatea elevilor de la „Spiru Haret” nu are limite!

Cătălina Graur

politice care ne interesează. Se pare că vom efectua cu timpul și o serie de vizite în locuri diferite, unde vom ”convoca” ședințe mai puțin convenționale.

Clubul a fost fondat la 6 noiembrie 2013 și de atunci se întrunește săptămînal, miercuri, începînd cu ora 14:30, în sala de conferințe ”Spiru Haret” (fostul 003). La fiecare întîlnire alegem subiectul viitoarei ședințe și ne documentăm timp de o săptămîină în vederea dezvoltării sale ulterioare. Clubul de Istorie este deschis tuturor elevilor dornici să șteargă încă o dată praful de pe cronicile bătrîne.

Dumitru Malcoci

Clubul de Istorie

Clubul de Istorie, așa cum am convenit să-l numim, este o asociație a tinerilor hărești pasionați de istorie, format la inițiativa elevilor și susținut de administrația liceului. El este o platformă de discuții și dezbateri care oferă participanților o viziune largită asupra evenimentelor consumate, în desfășurare sau viitoare, posibilitatea de a înțelege anumite procese istorice, relațiile cauză-efect și originea diferitelor idei, curente, mișcări. Membrii clubului sînt încurajați să argumenteze și să formuleze opinii, să găsească soluții, pe care le trec mai tîrziu prin ”sita” polemicilor constructive, pentru a le evalua. Conducătorul Clubului este doctorul în istorie Ion Negrei (dumnealui deține și funcția de viceprim-ministru în Guvern), garant al autenticității și relevanței informației enunțate. Intenția noastră este de a crea un cadru informal, în care să discutăm evenimentele istorice, problemele

– Profil –

Maia Sandu și reforma învățămîntului

În luna mai a anului 2012, premierul de atunci, Vlad Filat, anunța numirea în funcție a unui nou ministru al Educației, al treilea din ultimii trei ani. În scurt timp, birourile etajului 4 ale Casei Guvernului au fost ocupate de o echipă nouă, condusă de Maia Sandu, care revenea acasă de la Washington, după doi ani în serviciul Băncii Mondiale.

Așteptările legate de preluarea mandatului ministerial de către doamna Sandu au fost, în mod firesc, foarte mari. Carențele sistemului educațional din țara noastră, reminiscențele sovietice, letargia în care s-a complăcut acesta ani de-a rândul, au căpătat pregnanță odată cu conștientizarea de către guvernare a contrastului dintre sistemul de învățămînt autohton și sistemul modern, performant și competitiv, de tip occidental, cu calități pe care dorim să le aibă și cel din Republica Moldova. Astfel, reformarea începută, declarativ, cîțiva ani în urmă a devenit iminentă, iar presiunile realității au determinat oficialii ministerului să purceadă neîntîrziat la responsabila sarcină care le revenea.

Începutul activității noii echipe de la Ministerul Educației a fost marcat de procesul de realizare a unei radiografii complete a problemelor din sistem, urmat de stabilirea relațiilor de cauzalitate, prioritizarea stringențelor, identificarea soluțiilor și supunerea acestora dezbaterilor publice.

De atunci, după nici doi ani de la preluarea mandatului de către noua echipă, în frunte cu Maia Sandu, reforma educației, desfășurată în conformitate cu planurile de acțiune corelate cu Strategia *Educația 2020*, a determinat modificări majore în mai multe aspecte ale sistemului.

Schimbarea formulei de finanțare a instituțiilor de învățămînt, parte componentă a programului de descentralizare a educației, a redefinit modul de alocare a bugetului pentru instituții, punîndu-se capăt unei mari și îndelungate inechități. Noua formulă prevede finanțarea instituțiilor în baza numărului de elevi înmatriculați, creîndu-se astfel premisele unei competiții naționale între școli, urmînd ca cele mai performante și mai competitive instituții să atragă cel mai mare număr de elevi, respectiv cel mai mare buget.

Anul trecut, la inițiativa legislaturii 2012-2013 a Senatului Elevilor din liceul nostru, Ministerul Educației a creat Consiliul Național al Elevilor – o structură consultativă de exprimare a elevilor privitor la inițiativele ministerului și de implicare a acestora în procesele de reformă ce afectează învățămîntul preuniversitar.

Tot anul trecut, “chirurgii” ministerului au depus eforturi consecvente pentru a tăia cu bisturiul țesăturile corupționale perpetuate de-a lungul timpului la Bacalaureat, reușind astfel să diminueze substanțial rata de fraudare a examenelor.

Cu ajutorul mijloacelor financiare obținute din fondurile străine, primite de minister, s-a reușit edificarea unei infrastructuri care să pună în valoare pregătirea academică autentică a absolvenților, efortul intelectual continuu și onestitatea. Aspectul evaluării în educație, conform planului de reformă, presupune și crearea, în timpul cel mai scurt, a unor structuri noi de evaluare și asigurare a calității studiilor pe diferite trepte, cum ar fi Inspectoratul Școlar Național și Agenția Națională de Asigurare a Calității în Învățămîntul Profesional.

Ministrul Educației al Republicii Moldova, doamna Maia Sandu, în vizită la elevii și profesorii Liceului Teoretic “Spiru Haret”.

La începutul noii sesiuni legislative din acest an, Ministerul Educației își propune să convingă Parlamentul să voteze un nou Cod al Educației, care vine cu o abordare consecventă a problemelor de acces, relevanță și calitate a educației, menit să contribuie la implementarea Strategiei *Educația 2020*.

În mod firesc, profunde schimbări realizate, în ultimii ani, în domeniul învățămîntului, au comportat și unele aspecte antipopulare, stîrnind reacții negative în societate. La originea acestora se află conservatorismul unor categorii de oameni, ce se complac într-o realitate care, pe măsură ce persistă, ne condamnă, pe termen lung, la un iminent eșec atît ca popor, cît și ca țară. Nemulțumirile manifestate de o parte a “generației de sacrificiu”, care a fost victimizată tocmai în anul în care s-a pus capăt fraudelor masive de la examenele de Baca-

laureat, ar avea totuși o justificare. Dar numai una singură: faptul că s-a trecut cu vederea gradul mare de irelevanță a volumului imens de informații infuzate elevilor și faptul că școala continuă să aibă rolul de informator în loc de cel de formator, pe cînd evaluarea, chiar dacă avantajul corectitudinii este evident, se aplică pe un conținut care nu-i servește elevului decît pentru o frecvent invocată “cultură generală”. Se întîmplă însă că nu prea avem cui împărtăși această “cultură generală”, iar, în timp ce facem educație pe orizontală, elevii statelor prospere se focalizează pe dezvoltarea lor ca individualități, preocupate de educația pe verticală și în adîncime, pe găsirea și exploatarea vocației, talentelor și potențialului propriu. Eforturile echipei ministeriale, dincolo de modul cum rezonază acestea în societate, sînt totuși importante, bine intenționate, cu-rajoase și, anume din acest motiv, cred

că merită să ne subordonăm diferențele de opinie unui scop comun, acela de a crea în Moldova un sistem educațional organizat după un model superior, ajustat la standardele europene. Pînă vom avea însă un sistem de învățămînt care să permită valorificarea resurselor intelectuale ale fiecărui elev în parte, care să-i asigure elevului o formare monolitică și să-i ofere suita de calități care să-l propulseze acolo unde își dorește acesta, poate ar trebui să nu lăsăm educația doar în grija școlii.

Poate că ar trebui să nu mai avem așteptări de la un nou an școlar, un nou ministru, o nouă reformă sau un nou guvern? Poate că anul, ministrul, reforma sau guvernul așteaptă, de fapt, totul de la noi?

Dan Mocanu

Festivalul Chitarelor

Chitarele haretiste și-au adunat ascultătorii fideli la o a treia ediție a Festivalului “De ce plîng chitarele?”. Pe 15 noiembrie 2013, holul liceului a vuit de muzică bună și de aplauze, iar imnul festivalului, ca un adevărat “inel melodic”, a fost fredonat la începutul și sfîrșitul evenimentului de toți fanii chitarelor.

Chiar dacă veteranii concursului au fost cei care au încins atmosfera, noii participanți (Bubuioc Stanislav, Druță Valeriu, Livădari Evelina) ne-au surprins și ei prin măiestria de care au dat dovadă. Băieții din a IX-a “B” (Vadim Pavlov, Dan Pădure, Daniel Filat, Victor Streleț) ne-au convins de vigoarea chitarelor pe care le mînuiau cu multă iscusință. Clasele a IX-a au fost reprezentate la festival și de Vastim Sevcenco și Felicia Cîrlig. Cei din a XII-a au fost mai nostalgici, dar tot atît de buni ca și în edițiile precedente. Duetul Teodorei Melega și al lui Dinu Pîrgari a fost, ca de obicei, una din cele mai emoționante apariții. Menționăm aici și tînrul „misterios” cu muza lui blondă (Mihaela Scutelnic), dar și pe Vasile Vișoțchi, cu impresiunea lui țîteră. Aceștia au cîntat pentru ultima dată ca elevi, dar au promis că se vor reîntoarce cu prima ocazie, ca absolvenți deja, pentru a ne “încînta” cu muzica lor de calitate.

De vreme ce avem atîția elevi talentați, abia așteptăm noi ediții ale Festivalului. Sîntem siguri că aceștia ne vor demonstra, iar și iar, abilitățile lor născute din pasiune. Cît despre noi, spectatorii, atît timp cît chitarele vor fi gata să “plîngă”, vom fi întotdeauna bucuroși să le ascultăm!

Valeria Babără

– Personalități –

Marian Staș și noua viziune asupra sistemului educațional

„Dogmele trecutului tăcut sînt inadecvate în fața prezentului furtunos.”
(Abraham Lincoln)

Actualmente, în multe țări ale lumii are loc reformarea învățămîntului public, însă acest sistem atît de imperfect nu are nevoie de reformare sau de evoluție, ci de revoluție. Pregătirea viitorului prin aceleași metode care au fost aplicate în trecut este calea greșită pe care ne îndrumă educația. Milioane de copii nu mai văd nici un rost în a merge la școală. Întîlnim o mulțime de oameni cărora nu le place ceea ce fac, care își trăiesc viața cum pot, fără nici o satisfacție – „se descurcă”. Părinții și profesorii ne obișnuiesc cu ideea că dacă muncești din greu și faci totul cum se cade, primești diploma, ai un loc de muncă asigurat, însă sistemul în care au crescut ei nu mai e valabil pentru noi. Problema e că sistemul de învățămînt actual a fost conceput cu mulți ani în urmă și anume în cultura intelectuală a iluminismului și în

circumstanțele economice ale revoluției industriale. Astfel, ceea ce avem acum a fost conceput în interesele industrializării. Acest sistem, care reprezintă o mentalitate de epocă, nu mai este eficient.

Specialistul în educație Ken Robinson spune că există trei principii care fac ca viața umană să înflorească, dar care sînt contrazise de un sistem al învățămîntului, în care cei mai mulți educatori trebuie să trudească, iar cei mai mulți elevi – să îndure. În primul rînd, ființele umane sunt, prin natura lor, *variate*, și acesta e motivul pentru care fiecare dintre noi avem CV-uri diferite. Al doilea principiu care contribuie la dezvoltarea vieții umane e *curiozitatea*. Dacă poți aprinde scînteia curiozității într-un copil, acesta va învăța fără a fi ajutat sau îndemnat de nimeni, deoarece copiii sînt învățați înăscuți. Curiozitatea e motorul reușitei, iar unul din rolurile învățămîntului e să trezească și să dezvolte puterea creativității. În schimb, ce avem e o cultură a standardizării. Profesori

sînt cheia succesului în școală. Predarea este însă o profesie creativă, iar marii profesori îndrumă, stimulează, entuziasmează, încurajează. Al treilea principiu e acesta: viața umană e inerent *creativă*, pe cînd copiii și profesorii noștri sînt îndemnați să urmeze algoritmi de rutină, în loc să aprindă focul imaginației și al curiozității. Ne-am construit sistemul de educație după un model *fast food*, standard, indiferent față de circumstanțe, care ne împovărează spiritul și energia la fel cum *fast food*-ul ne îngrelează corpul. Acest model industrial al educației, un fel de *fabrică*, bazată pe linia-ritate și conformitate, e inadapabil omului din societatea actuală. Modelul pe care ar trebui să ne construim educația este unul bazat pe principiile naturale, fiindcă dezvoltarea umană nu este un proces mecanic, ci unul organic și, la fel ca în agricultură, unde se creează condiții pentru creștere, e necesară personalizarea învățămîntului, adaptarea acestuia la oamenii diferiți, adică crearea unui climat al posibilităților, al explorării calităților umane, după cum spune același Ken Robinson.

Cineva a zis odată: *Dacă toate insectele ar dispărea de pe pămînt, în 50 de ani viața ar înceta*. Dacă omul ar dispărea de pe pămînt, formele de viață ar prospera.

În vizita sa la Chișinău, Marian Staș, președintele Fundației CODECS pentru Leadership (România), ne-a vorbit despre această nouă viziune asupra învățămîntului public. Părerea lui e că sistemul nostru educațional ne-a îmbolnăvit mintea cu privire la modul în care consumăm planeta. Ideea pe care a venit să o promoveze e cea adoptată și de sistemele performante de învățămînt din lume, și anume: individualizarea, predarea și învățarea, necesitatea

ca sistemul să captiveze curiozitatea, individualitatea și creativitatea elevilor, pentru a-i îndemna să învețe. O altă paradigmă stricată este cea a evaluării elevilor, despre care Marian Staș vorbește și în cartea sa – *România pe bune începe cu școala pe bune*. Învățămîntul actual a ajuns să fie dominat de examinare, nu de predare sau învățare. Testele standardizate își au rostul lor, dar ele nu trebuie să fie elementul dominant în învățămînt. Evaluarea ar trebui să sprijine învățarea, nu s-o împiedice, așa cum se întîmplă adesea. Prin urmare, în loc de o cultură a curiozității, avem o cultură a su-punerii. Chiar și penalizarea greșelilor, care au devenit cel mai grav lucru pe care îl poți face la școală, este o acțiune contrară stimulării creativității și diferenței. Însușirea de a fi creativi, după Ken Robinson, este *procesul de creare a ideilor originale care au valoare*, pe cînd gîndirea divergentă este *capacitatea de a avea mai multe soluții pentru o singură problemă*. Creativitatea, gîndirea divergentă și explorarea simțurilor ne oferă contactul direct cu mediul înconjurător, fiindcă privim lumea sub toate modurile în care o experimentăm: vizual, prin sunete, kinestezic, pe cînd școala ne injectează un anesthetic împotriva manifestării acestor simțuri.

Cunoaștem că învățămîntul finlandez este cel mai eficient din lume. Iată cum stau lucrurile în Finlanda: finlandezii nu se concentrează doar pe disciplinele științifice și exacte, ci au o abordare foarte largă a învățămîntului, care cuprinde discipline umanistice, educație fizică, arte, comunicare. Totodată, în Finlanda nu există o evaluare standardizată, care să-i obsedeze atît de mult pe elevi și/ sau pe profesori.

Benjamin Franklin a zis că există trei feluri de oameni în lume: cei pe care nu-i poți urni din loc, cei care nu pricep și cei care nu vor să priceapă nimic. Există oameni care pot fi mișcați, oameni care înțeleg nevoia de schimbare și sînt gata să asculte. Și există oamenii care se mișcă, oamenii care produc schimbarea. Și dacă încurajăm mai mulți oameni, creăm o mișcare. Iar dacă mișcarea va fi destul de puternică, vom obține, în sensul bun, o revoluție. Tocmai de aceasta are nevoie educația acum.

Valeria Sirețanu

Marian Staș, într-o discuție cu profesorii și elevii Liceului „Spiru Haret”

Academia Succesului. Invitat: Octavian Țicu

Începutul anului a fost marcat de cea de-a XIII-a ediție a Academiei Succesului, organizată de Senatul Elevilor Liceului „Spiru Haret”. La această ediție hărețistii l-au avut ca invitat pe fostul ministru al Tineretului și Sportului, multiplul campion mondial la box și istoricul Octavian Țicu.

În cadrul întîlnirii, Octavian Țicu a purtat o discuție liberă și degajantă cu liceenii, amintindu-și cu umor și nostalgie unele peripeții din copilărie și de pe vremea cînd își făcea studiile la Iași.

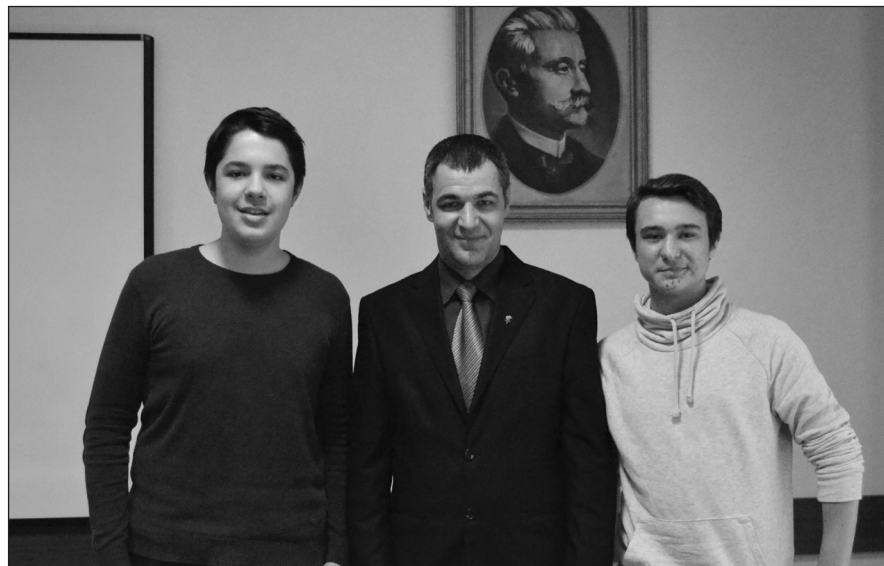
Nonconformismul și abilitățile sale intelectuale l-au ajutat să se dezvolte atît pe plan sportiv, cît și pe cel intelectual, cu reușite extraordinare în ambele domenii.

Cu toate că, la începutul carierei sale sportive, antrenorul de box nu-i prevestea un viitor strălucit, Octavian Țicu a tratat cu indiferență aceste descurajări și nu a

încetat să lupte. Pînă a devenit campion mondial. Dorința de a deveni istoric apăruse prin clasa a VIII-a, iar decizia de a face studii în acest domeniu i-a aparținut în mare parte dumnealui, deși a fost încurajat și de mama sa.

Domnul Octavian Țicu și-a manifestat indignarea față de incapacitatea societății noastre de a lucra în grup, prin acesta motivînd insuccesele Moldovei la sporturile de echipă, și a accentuat importanța cultivării unor valori și dezvoltarea capacității intelectuale și de autocunoaștere a personalității, pentru a ne urmări cu acuratețe instinctele și lucrurile care ne pasionează și care ne-ar ajuta în luarea unor decizii corecte. Atît timp cît s-a aflat la cîrma Ministerului Tineretului și Sportului, domnul Octavian Țicu se mîndrește cu faptul că a demonstrat posibilitatea unei guvernări integre și bine consolidate.

Campionul și exministru Octavian Țicu într-o poză de grup cu fanii de la „Spiru Haret”

Octavian Țicu ne-a mai dezvăluit și unele detalii din cărțile dumnealui, care s-au vîndut în lumea întreagă. Ne-a vorbit despre cartea lansată recent *Nicolae Simatoc – Legenda unui fotbalist basarabean de la „Ripensia” la „FC Barcelona”* (Chișinău, 2013), scrisă împreună cu Nicolae Boguș, menționînd talentul sportiv al moldovenilor, dar și lipsa celor 4 de A (*Ambianță, Aptitudine, Atitudine, Antrenament*) care îi împiedică să-l dezvolte pe deplin.

Spre final, Octavian Țicu a venit și cu unele recomandări pentru liceeni, îndemnîndu-i să mizeze mai mult pe activitățile academice, în cazul în care activitățile sportive influențează negativ asupra acestora. Ne-a sugerat să luăm decizii în funcție de pasiunile și de visurile noastre. Totul este posibil doar dacă adăugăm puțină ambiție, aptitudine, atitudine și antrenament.

Adrian Bratu

– Interviu –

Victor Ambroci despre proiectul MediaTV

Cum a apărut ideea proiectului “Media TV”?

Ideea este a mea și a apărut atunci când am aflat de existența unor proiecte similare în România, mai exact în orașul Călărași, pe când în Republica Moldova proiectul e primul de acest gen. Din câte cunosc eu, în Călărași televiziunea școlară s-a transformat în una municipală, ceea ce este extraordinar.

Care este, de fapt, scopul primordial al acestui proiect?

Vreau ca elevii liceului nostru să capete anumite deprinderi, capacități, competențe în domeniul jurnalisticii, astfel, le va fi mai ușor și la facultatea de Jurnalistică și Științe ale Comunicării. Nu în ultimul rând, vreau ca elevii noștri, părinții, profesorii și toți cei care sunt interesați de instituția noastră să fie la curent cu tot ce se petrece aici într-un mod mai rapid. Desigur, avem ziarul liceului, *Vlăstarul*, care, din păcate, apare mai rar, avem site-ul lice-

ului, care ne oferă, în majoritatea cazurilor, informația necesară despre liceu. Dar uite că vom avea și un canal de televiziune, prin intermediul căruia ne propunem să facilităm modul de informare al elevilor despre toate activitățile care se desfășoară în incinta liceului. Vă asigur că se organizează multe activități despre care foarte multă lume nici nu a auzit, dar sperăm astfel să schimbăm situația.

Când doriți să implementați acest proiect ?

Deja am început să îl implementăm. Dacă accesați site-ul liceului, veți găsi toate informațiile necesare despre cum decurge procesul. Pe data pe 20 noiembrie 2013, doritorii de a participa au trimis o scrisoare de motivație sau de argumentare, în care au răspuns la întrebarea ”De ce doresc să particip la acest proiect?”. Aceste scrisori au fost analizate de către profesioniști în domeniu, Sorin Bucătaru (fost director al JurnalTV) și Virgil Mărgineanu (directorul Festivalului Internațional de Film

Documentar CRONOGRAF). Prin urmare, cei care își doresc cu adevărat să participe la proiectul MediaTV, iar dorința se observă și în modul în care fiecare își argumentează intențiile, pot deveni membrii echipei. Aceasta nu înseamnă că, din momentul în care se va încheia echipa, vom putea privi un buletin de știri sau o emisiune realizată de elevii noștri. Nu, întâi de toate, va avea loc amenajarea încăperii destinate pentru această activitate, dotarea cu echipamentul necesar, având deja un buget alocat și care a fost aprobat de Consiliul de Coordonare al Asociației.

Care sînt activitățile de bază ale acestei echipe TV?

Odată cu pregătirea încăperii, au început și cursurile de instruire ale acestor copii. Astfel, domnii menționați mai sus au venit și au făcut lecții cu elevii, învățându-i să scrie scenariul unei emisiuni și să redacteze un text, perfecționându-le dicția, ținuta. Elevii sînt învățați cum se ia un interviu, cum se selectează întrebările pentru acesta,

adică toate tehnicile pe care trebuie să le posede un jurnalist. În spatele emisiunilor TV, pe care le privim seara de seară, stă o întreagă armată de profesioniști, cei care caută și cizelează informația, cei care filmează și cei care montează – desigur că ne vom ocupa și de pregătirea acestor oameni. Iar în momentul cînd vom fi gata, cu încăperea dotată și echipa pregătită, atunci sper să apară prima emisiune marca Liceul Teoretic ”Spiru Haret”.

Unde vom putea viziona această emisiune?

Încă nu am decis acest detaliu, avem mai multe variante: portalul de știri UNIMEDIA, canalul TV PrivescEu, sau va fi deschisă o fereastră pe site-ul nostru pentru postul nostru TV. Astfel, părinții care vor veni obosiți de la serviciu, se vor așeza în fotolii și vor privi emisiunile sau buletinul de știri al haretistilor. Dacă vor avea posibilitate, le vor putea privi și în direct. Poate, cu timpul, vom instala pe holul liceului niște monitoare și la pauza mare vom difuza în direct vreun buletin de știri. Periodicitatea emisiunilor va fi, pentru început, mai mică, dar, pas cu pas, aceasta va crește și poate cîndva vom difuza zilnic. Cam asta presupune proiectul nostru. Deși MediaTV va fi un club obișnuit, cum este cel de lectură sau de istorie din liceul nostru, acesta va fi locul unde elevii vor putea învăța arta televiziunii.

Interviu realizat de Cătălina Beiu

Șerban Iosifescu: “Copiii trebuie să gîndească autonom...”

Pe data de 18 decembrie, 2013, elevii și profesorii din liceul “Spiru Haret” au fost vizitați de președintele Agenției Române de Asigurare a Calității Învățămîntului Preuniversitar, Șerban Iosifescu. Conferința ținută de dumnealui a avut ca scop informarea cadrelor didactice despre noile cerințe, statistici și oportunități propuse de instituțiile de învățămînt din alte țări pentru îmbunătățirea calității studiilor preuniversitare. În pofida tuturor așteptărilor și preconcepțiilor publicului, domnul Iosifescu a găsit o metodă captivantă de a vorbi despre lucruri atît de bine cunoscute, cum ar fi școala, elevii, profesorii și metodele de evaluare ale acestora.

La școală, elevii își formează competențele de comunicare și de învățare, dar dl Iosifescu afirmă că învățarea a devenit mult mai importantă decît capacitatea de a gîndi. Elevii trebuie să gîndească autonom, nu să depindă de cei care îi învață să gîndească. Școala trebuie să le ofere copiilor manuale, mobilier, căldură, mîncare și profesori buni. Atunci cînd un element lipsește, în învățămînt apar goluri, greu de recuperat.

Profesorii trebuie să aibă, în primul rînd, vocație pedagogică pentru a comunica eficient cu elevii lor. În urma unui sondaj, s-a demonstrat că aptitudinile intelectuale ale copiilor dezavantajați se măresc cu 40%, dacă au profesori buni, în timp ce pe copiii dotați profesorii îi ajută să crească numai cu 10%. Cu cît e mai bună școala, cu atît influența mediului este mai mică, dar pentru ca școala să fie una ideală, se resimte nevoia de profesori răbdători și inteligenți, care să-și dorească, într-adevăr, să schimbe lumea.

Evaluarea elevilor de către profesori este o problemă în școlile din Republica Moldova și din România. Profesorii folosesc schema: predare-învățare-evaluare. Șerban Iosifescu ne-a povestit că această metodă nu este cea mai potrivită, fiindcă nu învățăm ca să fim notați, ci ca să cunoaștem. Piedica cea mai mare din acest sistem este notarea. Profesorii folosesc notele ca pe niște instrumente de tortură, astfel copiii învață de frica rezultatelor

Șerban Iosifescu, într-o discuție cu profesorii și elevii Liceului “Spiru Haret”

de la teste, după care uită tot ce au învățat. După părerea domnului Iosifescu, evaluarea unui elev trebuie să pornească de la 0, după care profesorul mărește nota pentru fiecare răspuns corect dat de elev. Din păcate, în școala de azi, profesorii pornesc de la 10 și scad cîte un punct pentru fiecare bilbîială și gafă. Desigur, învățăm din greșeli, dar nu și din frica de a greși.

Ajungînd la ultima treaptă de liceu, elevii își pun întrebarea: ce universitate să aleagă și în ce țară și-ar dori să învețe. Aici, domnul Iosifescu a venit cu rezultatele de la concursurile internaționale, care arată că cele mai potrivite țări ar fi: China, Coreea de Sud, Estonia, Japonia, Australia, Olanda, Noua Zeelandă, Finlanda și Norvegia. Cu toate acestea, indiferent de ce universitate vom alege, este important, după Ș. Iosifescu, un singur lucru: să învățăm! *Scopul ne definește, drumul ne formează!*

Nica Ciubotaru

POȘTA REDACȚIEI

Scrisori de la absolvenți

Dina Pleșca, promoția 2012:

„Liceul îmi e gravat în memorie cu emoții speciale, nu neapărat excepționale, dar care au făcut acest timp deosebit și în special memorabil. În liceu mi-am proiectat axe după propriul nucleu, am aflat că pot avea exemple ambivalente chiar și de la cei mai mari, am învățat să le acord tot respectul meu, am aflat ce înseamnă „să fii demn pe românește”!

Cînd mi se spunea că-mi voi aminti cu nostalgie de anii liceului, îmi părea un gînd nostim și mucos, perspectiva viitorului era mai atrăgătoare, acum, peste mai bine de un an, cînd s-au mai sedimentat toate, aș vrea să mă teleportez în clasa a 5-a pentru o lecție de română cu dna Orehovschi, să aud cum ne povestește emoționată despre „Domnul Morcoveață” (încă vreau să-l mai recitesc), îmi amintesc cît de grijulie putea fi prima dirigintă, dna Terentiev, cum rezolvam trei ore-n șir, pînă la halucinații, dar plini de entuziasm, probleme de matematică cu dna Donos, îmi doresc și acum să aspir fermitate de la dna Melnic, lecțiile căreia m-au ajutat să înțeleg că veacurile pot schimba doar desenele de pe hartă, nu și ceea ce ai în sînge, îmi imaginez o discuție *fairplay* cu dna Moisei, o bătălie de idei de la română cu dna Rotaru și, desigur, mă gîndesc, dar asta o conștientizăm și la școală, că o să-mi lipsească biologia, nu informația seacă din carte pe care trebuia uneori s-o tocești, ci chiar dna Chiriac, care mi-a des-

urmare în pagina 6

continuare din pagina 5

chis o lume bine structurată, nelipsită de logică și nici de mistere – un bun preludiu la lumea științei (presupun că e vorba de receptori specifici pe care-i am pentru dumneaei). Bineînțeles, pot fi predilecții pesonale, lăsate de impresiile efervescente ale adolescenței, dar care m-au marcat.

Îmi amintesc tentativele de a chiuli cu colegii, chemările la director și cicălelile dînsului pentru întîrzieri interminabile (nu m-au mai lecuit). Aș vrea să-mi revăd colectivul, pe fiecare în parte, cu toții speciali în felul lor. Chiar dacă îi simpatizam mai mult pe unii decît pe alții, acum îmi sînt dragi fără deosebire, ca o parte indispenabilă a trecutului meu, cu toate peripețiile, bucuriile și provocările trăite împreună în calitatea noastră de *harețiști*!

Dacă aș fi învățat în alt liceu, nu cred că aș fi dobîndit o experiență atît de policromă, cu profesori și colegi la care țin. O pot spune ferm: nu am absolvit un liceu industrial care prepară „norma”, fără abateri, ci „Spiru Haret”, locul unde individualitatea nu e anihilată, ci orientată împotriva clișeeilor demodate ale unui sistem efemer.”

Cristina Ursu, promoția 2012:

“...E vremea pentru rămas-bun, căci la toamnă nu ne mai vedem, iar prieteniile se dizolvă după ultima seară cînd petrecem. Ultimele cuvinte spuse la final de drum sînt binecunoscute: „Îți urez... rămas bun!” Acestea au fost, probabil, cele mai triste cuvinte pe care le-am rostit la Balul de absolvire în anul 2012, iar odată cu acest discurs, s-a sfîrșit una dintre cele mai frumoase perioade ale vieții mele.

Lăsînd la o parte orice urmă de fățărnicie, vă spun sincer, dragi harețiști, că cei 7 ani, petrecuți la Liceul “Spiru Haret”, m-au făcut să învăț ce-i prietenia, că nu notele sînt oglinda noastră, ci amintirile pe care le lăsăm în urmă, că nu sîntem obligați să respectăm regulile, ci să suportăm consecințele, că unele întrebări... nu au răspuns. Am învățat că, la 18 ani, lumea e încă toată a noastră.

Totuși, ultimii trei ani de liceu mi-au încoronat existența și nu aș schimba pe nimic clasa a 12-a “A”, condusă de doamna Angela Rotaru. Momente de tensiune maximă, în care trebuia să citim vreun roman într-o noapte pentru că nu am făcut-o în vacanță, să rezolvăm exerciții la doamna Șerbănescu ca să nu prindă vreun “ieपुरaș” fără tema pentru acasă, sau să descoperim vreo legătură cauză-efect la ora de istorie a doamnei Melnic, toate acestea, împletite cu multe glume, cu oameni creativi, cu voie bună și cu profesori deosebiți, fără de care nu am fi izbutit. De asemenea, au existat mereu momente care ne-au unit ca și colegi: TVC-ul, Caravana de Crăciun, Toamna de Aur, excursiile, o mulțime de activități care îmi lipsesc în viața mea de student. Și îmi lipsesc tocmai pentru că nu mai sînt profesorii de la Spiru care să ne îndrume, cei șase băieți scumpi, să ne amuze, și toate fetele din clasă, membre ale Partidului Feminist (creat în cadrul TVC-ului).

Fiind studentă, am observat că absolvenții liceului nostru tind să se deosebească de turmă, pentru că la ”Spiru Haret” se formează oameni deosebiți, inteligenți, creativi și lipsiți de prejudecăți, lideri, a căror temelie a fost clădită de cei mai buni profesori. Nu e întîmplător faptul că liceul este amplasat în spatele Președinției și nu e exclus că elevii acestuia vor ajunge acolo!”

– În Senat –

În dialog cu Adrian Bratu, noul președinte al Senatului Elevilor

Ce reprezintă Senatul Elevilor pentru liceenii de la „Spiru Haret” și în special pentru tine?

Senatul Elevilor „Spiru Haret” este o formă de organizare a elevilor din cadrul liceului, menită să reprezinte interesele elevilor la nivelul Consiliului de Administrație, să inițieze proiecte de dezvoltare a capacității de asociere și organizare a elevilor și, totodată, să vină cu soluții în sprijinul rezolvării problemelor elevilor. Pentru mine, Senatul înseamnă dezvoltare, colaborare și inițiere.

Ce te-a determinat să candidezi pentru funcția de președinte al Senatului Elevilor?

În primul rînd, am dorit să continui lucrurile bune în cadrul liceului, să vin cu noi idei pentru dezvoltarea elevilor Liceului și, nu în ultimul rînd, să capăt noi experiențe.

Cum e să fii în fruntea Senatului, după cei doi ani de președinție ai lui Dan Mocanu?

Mă simt productiv și folositor liceului, vin mereu cu proiecte noi.

Crezi că la Liceul “Spiru Haret” se resimte nevoia unor schimbări?

Liceul „Spiru Haret” a fost mereu în continuă schimbare. Și nu m-aș putea pronunța dacă necesită vreo schimbare sau nu, în timp ce în fiecare zi au loc schimbări și sîntem mereu în căutarea unor optimizări și soluții noi.

Ce ai reușit să faci pînă acum?

Am reușit să organizăm o petrecere în stilul anilor 1930, numită „The Great Gatsby Party”. Am inițiat Clubul de Debateri și Atitudine Civică pentru dezvoltarea capacităților de gîndire critică a elevilor. Am colaborat cu o organizație de tineri din cadrul departamentului UNFPA, numită Y-Peer, ce are menirea să informeze tinerii despre sănătatea reproductivă. În acest sens, am creat o echipă de formatori Y-Peer în cadrul liceului.

Ce planuri de viitor ai pentru Senatul Elevilor?

Planul de activitate aprobat prevede mai multe lucruri interesante, cum ar fi amplasarea unor mese de fotbal în liceu, organizarea tradiționalului Festival Rock, organizarea unui schimb de experiență cu Liceul Academiei de Știință a Moldovei, organizarea unui tur al liceenilor pe biciclete. Planul de activitate integral se află pe pagina de *Facebook* a Senatului.

Interviu realizat de Nica Ciubotaru

Ce așteaptă universitățile britanice de la studenții de peste hotare?

Pe data de 14 noieembrie, elevii claselor a 11-a și a 12-a au beneficiat de un master class „Ce doresc universitățile britanice de la studenții de peste hotare”, susținut de Chris Hovell, director academic al programelor Foundation și Undergraduate Year 1, profesor de Business și Finanțe la MBA (Open Business University) și la University of Wales.

O mulțime de tineri doresc să-și facă studiile în străinătate, deoarece universitățile internaționale oferă perspective de carieră mai bune, experiență internațională și șansa de a învăța într-o universitate de clasa mondială. Dar ce își doresc, în schimb, aceste universități de la elevii de peste hotare?

Chris Hovell a venit cu următoarele caracteristici ale studenților de top:

1. Performanța academică

Universitățile sînt, în primul rînd, în căutarea studenților cu rezultate academice bune. Chiar dacă notele nu reflectă cu precizie cunoștințele, vădesc munca asiduă și perseverența studenților.

2. Voluntariatul

Voluntariatul oferă o mulțime de abilități importante pentru carieră, precum: lucrul în echipă, comunicarea, rezolvarea problemelor, scrierea proiectelor, managementul sarcinilor și organizarea, care sînt apreciate de universități. De asemenea, arată spiritul de inițiativă, entuziasmul și tendința de a acționa caritabil în folosul comunității.

3. Creativitatea

Gîndirea creativă conduce către succes, deoarece creativitatea oferă abordări noi, necesare soluționării problemelor cu care se confruntă societatea. Creativitatea este cheia dezvoltării cognitive, a rezultatelor academice bune și a inovațiilor sociale și economice.

4. Scrisoarea de recomandare

Scrisoarea de recomandare reprezintă o descriere detaliată, din partea unui profesor de liceu, a calităților personale, a realizărilor și a experiențelor ce te fac deosebit și potrivit pentru universitatea la care dorești să aplici.

5. Soluționarea problemelor

Capacitatea de a rezolva problemele constă în a depăși provocările și a lua decizii dificile, adică de a ne descurca în situațiile cu care ne confruntăm zilnic.

De asemenea, există mereu o mulțime de probleme de soluționat, astfel încît cei ce pot oferi soluții vor fi mereu de folos.

6. Flexibilitatea

„Supraviețuiesc nu atît cei mai puternici sau cei mai inteligenți, cît cei care se adaptează mai ușor” (Charles Darwin).

7. Scrisoarea de intenție

Scrisoarea de intenție trebuie să-ți motiveze intențiile și să demonstreze, în linii mari, modul în care corespunzi cerințelor universității. Este important ca scrisoarea să arate bine, să sune pozitiv și entuziast, să captiveze atenția și să prezinte abilitățile, experiențele și dorințele tale.

8. Realismul

Universitățile sînt în căutarea studenților bine determinați, orientați în problemele existențiale și care știu ce vor și cum ar putea să obțină ceea ce își doresc.

9. Gîndirea critică

Este important ca studenții să pună cît mai multe întrebări, să studieze problemele din toate punctele de vedere, ca mai apoi să își formeze opinii și viziuni proprii bine argumentate. Gîndirea critică este ceea ce îi oferă persoanei unicitate și îi desparte pe inovatori de adepți.

10. Autodisciplina

Autodisciplina este calea cea mai sigură spre obținerea unui scop, deoarece aceasta mărește abilitățile de concentrare și de îndeplinire a unei sarcini. De asemenea, te ajută să fii stăpînul minții tale și nu sclavul acesteia.

În cazul în care considerați că veți putea face față tuturor acestor cerințe, nu ezitați să aplicați la universitățile britanice cu un an înainte de admitere. Și, după cum a spus Chris Hovell, nu uitați: *“They want you!”*

Valeria Colesnic

urmare în pagina 8

– Divertisment –

Moda azi

Nu aş îndrăzni să îmi atribui rolul de a vă ghida în domeniul frumosului şi al plăcutului, dar cum toţi ştiu că hainele sînt esenţiale şi o parte interesantă a vieţii noastre, vreau să-mi dau şi eu cu părerea.

2014 a început şi în noul an avem nevoie de schimbare în garderobă, în look, simţim necesitatea de a procura accesorii mai sofisticate, vestimentaţie cu printuri diverse sau chiar acelaşi alb şi negru care reprezintă expresia absolută a clasicului. Aşa cum moda se dezvoltă constant şi ne inspiră cu noi apariţii şi surprize, sîntem „obligaţi” să o urmărim şi să o explorăm. Aş dori să încep de la culoarea anului, care este *orhideea radiantă*, ce intrigă ochiul şi dă scînteie imaginaţiei. Este un violet care ne seduce, dar, în acelaşi timp, emană dragoste, farmec şi bucurie. În următoarele rînduri, am să încerc să structurez cîteva dintre trendurile propuse de marii designeri precum Raf Simons, Karl Lagerfeld, Marc Jacobs, Anna Sui, Vivienne Westwood, Stella McCartney, Sarah Burton şi alţii.

✓ Paleta culorilor pastelate este perfectă pentru primăvară-vară, vorbim de nuanţele pale de roz, bleu, lila, galben, verde şi de culoarea fildeşului.

✓ Stilul Boemia, inspirat de siluetele anilor '70, oferă o dispoziţie de libertate

te şi optimism prin fustele cu imprimeuri florale şi maiourile tăiate în V.

✓ Alb pe alb este eternul şic pe care Givenchy şi Giambattista Valli îl prezintă ca un trend pentru anul acesta.

✓ Nu atragem atenţia la anotimp, însă purtăm acest textil utilizat pe rochii, genţi, paltoane, fuste, pantaloni – pielea, care niciodată nu iese din stil.

✓ Un stil influenţabil este cel descris prin simplitate, eleganţă, seducţie şi graţie. Doamnele cu rochiile negre dantelate, gen Oscar de la Renta, Erdem, şi bărbaţii cu costumele, gen Jil Sander, fac senzaţie printre colecţiile prezentate la săptămînilor de modă.

Aş putea continua lista cu vestimentaţia supradimensionată care a fost apreciată şi în 2013, cu costumul masculin îmbrăcat de doamne şi printuri-le florale pe sacourile bărbaţilor, cu moda anilor '90, reutilizată în anul 2014. Dar nu voi face acest lucru, voi cita doar unele sfaturi:

„1. Găseşte-ţi stilul propriu şi curajul de a ţi-l asuma pînă la capăt.

2. Alege hainele în funcţie de stilul tău de viaţă.

3. Construieşte-ţi o garderobă versatilă precum o actriţă. Ar trebui să poată juca mai multe roluri.

4. Găseşte culorile care te fac fericit şi poartă-le.

5. Ai grijă de hainele tale ca de nişte prieteni buni (Joan Crawford).”

În loc de concluzie. Haideti să fim mereu diferiţi, originali, aducînd echilibrul în interior printr-o exteriorizare rafinată!

Simona Patricia Podoleanu

continuare din pagina 7

Soft rock

The Troggs - Love Is All Around

Roots rock, swamp rock

Creedence Clearwater Revival - Proud Mary

Reggae Rock

Led Zeppelin - D'yer Mak'er

Progressive Rock

Pink Floyd - Two Suns In The Sunset

Punk Rock

Sex Pistols - Anarchy In The UK

Rise against - Survive

The Clash - London Calling

Alternative Rock

(Modern Rock, DIY /do it yourself/, Post-punk)

Foo Fighters - The Pretender

Nick Cave and the Bad Seeds—O Children

Three Days Grace - Pain

The Killers - Mr. Brightside

Breaking Benjamin - The Diary of Jane

Muse - Uprising

Imagine Dragons - Radioactive

(+rock electronic)

Fuel - Hemorrhage (In My Hands)

Metal

Mötley Crüe - Too Young to Fall in Love

Iron Maiden - Run To The Hills

Recomandări

Janis Joplin - Down On Me

Jimi Hendrix - Summertime

The Doors - The Severed Garden (Adagio)

Queen - Bohemian Rhapsody

Pink Floyd - Wish You Were Here

King Crimson - Starless And Bible Black

Jethro Tull - Aqualung

Emerson, Lake & Palmer

(ELP) - Karn Evil 9

Valeria Sireţanu

Vlăstarul

Director: Victor Ambroci

Redacţia

Redactor-sef

Nica Ciubotaru

Redactori asociaţi

Valeria Babără

Dan Mocanu

Valeria Sireţanu

Valeria Colesnic

Cătălina Graur

Consultant

Mariana Jitari

Adresa

MD-2012

str. Maria Cebotari, 53

Instituţia Publică

Liceul Teoretic “Spiru Haret”

tel.: (373) 22 226011

www.spiruharet.md

Tipărit la Editura “Universul”,

tiraj 1500 ex., comanda ---

Publicaţia apare cu sprijinul

Asociaţiei Obşteşti

“Spiru Haret”

– Clopotul de sticlă –

Adolescenţii. Riscuri şi oportunităţi

Conform Naţiunilor Unite, adolescent se consideră orice persoană cu vîrsta cuprinsă între 10-19 ani. Conform acestui criteriu, pe glob există 1,2 miliarde de adolescenţi, adică 18% din numărul total al populaţiei.

În Republica Moldova, la începutul anului 2010, locuiau mai mult de jumătate de milion de adolescenţi cu vîrstele cuprinse între 10 şi 19 ani, echivalentul a 15% din numărul total al populaţiei. Contrar tendinţelor globale, cei mai mulţi dintre aceştia (65%) locuiesc în mediul rural.

Adolescenţii din ziua de azi au multe oportunităţi, dar sînt expuşi şi multor riscuri. Deşi majoritatea dintre ei consideră că au o sănătate excelentă sau bună, studiile şi datele statistice demonstrează contrariul. Abuzul de substanţe nocive (tutun, alcool, droguri), infecţiile cu transmitere sexuală, HIV, sarcinile la adolescente, problemele de sănătate mentală, violenţa şi accidente sînt factorii care afectează cel mai mult sănătatea şi buna dezvoltare a adolescenţilor din ţara noastră.

Circa 150 de milioane de adolescenţi pe glob fumează. Se estimează că jumătate dintre aceştia mor, pînă la urmă, din

cauza unor boli provocate de tutun. Adolescenţii care fumează sînt de trei ori mai predispuşi să consume alcool decît cei care nu fumează.

Fiecare al doilea tînăr din Republica Moldova a început să fumeze pînă a împlini vîrsta de 10 ani. 35% din tinerii de 13-24 ani fumează în prezent. Unul dintre cei mai importanţi factori care favorizează accesul adolescenţilor la ţigări este preţul mic al acestora, în raport cu alte ţări din Europa.

80% din tinerii moldoveni de 15-24 de ani consumă băuturi spirtoase, iar mai mult de jumătate dintre aceştia, cel puţin o dată pe lună, consumă alcool în exces. Cu toate acestea, programele de ajutor în abandonarea fumatului şi consumului de alcool în rîndul tinerilor aproape că lipsesc.

Adolescenţii consumă droguri, alcool şi ţigări din diferite motive: dorinţa de a încerca ceva nou, de a face parte din gaşcă, de a fi observat sau dorinţa de a-şi crea o imagine de superioritate faţă de adolescenţii din jur. Unii copii au probleme de familie, probleme de comunicare şi de integrare în societate, conflicte cu adulţii care îi vor mai organiza şi mai

responsabili. Mulţi adolescenţi nu rezistă unor asemenea presiuni şi încearcă să treacă de crize cu ajutorul ţigărilor şi al alcoolului. Din păcate, drogurile nu soluţionează problemele, ci le agravează! Cînd efectul drogului se termină, rămîn atît cauza crizelor, cît şi unele probleme de sănătate în plus. Nu merită să-ţi strici viitorul din cauza unui conflict, indiferent de cît de tensionat este acesta.

Am insistat să scriu un articol despre obiceiurile proaste, cum ar fi drogurile sau ţigările, deoarece toţi adolescenţii trec prin momente grele, iar, în lipsa unui tutore sau al unui prieten, acestea capătă dimensiuni monstruoase. Dar lucrurile nu stau întocmai așa! Întotdeauna va exista un om care îşi va dori să te ajute, trebuie doar să vrei să-l vezi. Nu te răzbuna pe indiferenţa profesorilor sau pe puţinul timp pe care ți-l acordă părinţii, petrecînd prin baruri, e ca şi cum ai arunca un bumerang. Mănîncă mai bine un măr! Şi spune-le şi altora să facă acelaşi lucru.

Nica Ciubotaru
Date statistice culese
de pe www.aids.md